NAD AFGHÁNISTÁNEM

Nad Afghánistánem,
luna splývá s ránem.

Písek křupe pod botou,
jsme obklopeni drobotou.
Sbírá po nás hilsny v horách Afghánistánu.
Oči jako dospělí,
ty už něco viděly!
Horký vítr žene přízrak chlapa v turbanu.

Nad Afghánistánem,
nad vyprahlou plání,
bývá nebe jasnější.
Luna splývá s ránem,
K obzoru se klání
A je ještě krásnější.

Letíme si pod mraky,
nakoupíme tabáky.
Co si strkaj v 601. v písku do pusy.
Prodaj nám je chlapíci,
nepěkně se tvářící.
Nemaj zemi pro Amínky ani pro Rusy.

Nad Afghánistánem,
nad vyprahlou plání,
bývá nebe jasnější.
Luna splývá s ránem,
k obzoru se klání.
A je ještě krásnější.

To je mák, to není hrách!
Po horách tu běhá strach.
V tomto domě bydlí válka, to poznáš podle kostí.
Možná je to polohou,
že zem to pálí do nohou
každýho, kdo není psanej na seznamu hostí.

Nad Afghánistánem,
nad vyprahlou plání
Bývá nebe jasnější.
Luna splývá s ránem,
k obzoru se klání
A je ještě krásnější.